

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 349/2022
23.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1541/20 од 29.07.2021. године, у седници одржаној 23.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1541/20 од 29.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1541/20 од 29.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П1 133/18 од 10.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности првостепеног суда. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћеног новчаног потраживања за рад у отежаним условима, за период од 14.10.2015. године до 19.07.2016. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 90.120,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 60.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1541/20 од 29.07.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020), јер

пресуђењем у овој парници није одступљено од судске праксе, у којој је расправљено питање права запослених у МУП-у на посебну накнаду за рад у отежаним теренским условима, односно под већим степеном оптерећења на психофизичке и радне способности, каквим се пословима сматрају послови у вези миграције и миграната на подручју Општина Прешево, Кањижа, Шид и Босилеград и послови заштите и безбедности на подручју Копнене зоне безбедности према АП и КиМ, у складу са Одлукама министра унутрашњих послова бр. 12188/2015 од 09.11.2015. године, бр. 6368/2016. од 26.07.2016. године и бр. 6368/2016-2 од 01.08.2016. године.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст.1.и 3.)

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву постављеном у тужби 26.03.2018. године, преиначеном поднеском од 26.02.2020. године, а вредност предмета спора износи 250.500,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**